

Og i relation til, at der bliver run på edb-freakene i den kommende tid, vil jeg gerne spørge, om forskningsministeren har haft drøftelser med arbejdsministeren og undervisningsministeren om muligheden for hurtigt at tilbyde efteruddannelse eller supplerende uddannelse til faggrupper, der i kraft af deres hidtidige uddannelses- og erfaringsbaggrund hurtigt kan tilegne sig den nødvendige kompetence til konkret at løse 2000-problemet, og som måske oven i købet har ledige, som er i stand til at gøre det, sådan at den store efterspørgsel, som vi må forvente at der kommer, og som jo allerede er der, kan imødekommes, så vi kan undgå et alt for stort lønpres eller muligheden eller risikoen for flaskehalse på dette område.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet har tillid til, at regeringens initiativer er det, der skal til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Sonja Mikkelsen brugte flere gange udtrykket edb-freaks, men problemet er, at de folk, der kan de her ting, slet ikke er de traditionelle edb-freaks, og at mange af dem er pensionerede, for det, der gav anledning til problemerne, var faktisk noget, der fandt sted i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne.

Men det, der bringer mig herop, er, at fru Sonja Mikkelsen er sikker på, at ledelserne rundt omkring ikke vil svigte deres ansvar; men det er ikke det, der er problemet, og for at forklare det vil jeg foretage en sammenligning:

Den togfører i DSB, som overser et signal og dermed kommer til at forårsage en ulykke, gør det jo ikke, fordi vedkommende ikke tager sit ansvar alvorligt, eller fordi vedkommende er selvmordspilot, men fordi vedkommende overser et trafiksignal. Men alle de, der sidder i toget, må altså tage følgerne af, at toget så forulykker.

På samme måde er problemet, at det er nemt nok med de chips, vi taler om her, for når vi har en computer med en skærm og et tastatur og en harddisk stående, ved vi alle sammen, hvordan de ser ud, men chipsene sidder også alle mulige andre steder, og spørgsmålet er så, om ledelserne rundt omkring overhovedet er klar over, hvor mange steder i alt – lige fra deres klimaanlæg til deres mobiltelefon og alle mulige andre steder – denne teknologi rent faktisk er implementeret. Og hvis de ikke får en viden om dét, er problemet altså, at de kan komme til at

overse det, ikke af ond vilje, men simpelt hen fordi de ikke kan overskue det.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Kim Behnke i, at det, der kan være en risiko, er, at man overser problemet. Og derfor er det jo også helt rigtigt set, at regeringens initiativer baserer sig på en kampagne om at informere. For vi kan jo vedtage nok så mange love herinde, men hvis man ikke ude i virksomhederne bliver opmærksomme på, at der er vedtaget en lov, har det jo ingen effekt, i hvert fald ikke umiddelbart.

Og det her drejer sig jo om at få løst problemer og ikke om at kriminalisere eller på anden måde gøre det, at man ikke tager fat på det her problem, strafbart. Så derfor er det helt rigtige sigte med regeringens politik jo en kampagne over for samfundet, altså både over for det offentlige og over for virksomhederne og borgerne i almindelighed, og dér tror jeg også, at et af de elementer, som det er vigtigt at få med, er revisorerens opgaver i den sammenhæng, for revisorerne kan jo lige præcis gøre de uopmærksomme erhvervsledere opmærksomme på det problem. Og jeg går også ud fra, at den revision, der finder sted i relation til kommunerne, på samme måde har adgang til at gøre lederne opmærksomme på, at de her har et uløst problem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har ikke gjort mig de fjerneste forestillinger om, at vi skal kriminalisere folk, for det kræver, at folk har et forsæt, og de mennesker, vi taler om her, overser blot tingene. Så det er jeg helt enig med fru Sonja Mikkelsen om ikke hjælper noget.

Men det, der hjælper noget, er at bruge samfundsressourcer på en kortlægning, der går ud på, at der kigges i alle krogene – ikke forstået på den måde, at vi skal have statslige kommissærer til at gå rundt og kigge i krogene på private virksomheder, men således, at der sker en kortlægning af, hvor det egentlig er, man har valgt at bruge disse mikrochips, altså hvor de sidder, og at der bliver lavet nogle idékataloger osv. til folk, hvori de kan se, at hvis de har den og den type installationer på virksomhederne, skal de altså være opmærksomme.